

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 6. aprīlis

Nr. 13 (484)
Cena 1 kop.

HRONIKA

Rūpnīcas kolektīva darba rezultāti pirmajā ceturksnī ir labi. Plāns izpildīts visos tā rādītājos.

Par ilggadēju nevainojamu darbu rūpnīcā ar aiziešanu pensijā 7. ceha kontrolierei Aīnai Smītei piešķirts Goda Raksts un prēmija.

Par ilggadēju nevainojamu darbu un sakarā ar dzīves jubileju 6. ceha vecākā noliktavas pārzīne Lūcija Fjodorova apbalvota ar Goda rakstu un prēmiju.

Par ilggadēju labu darbu un sakarā ar aiziešanu pensijā 4. ceha vēreja Rimma Olevsone apbalvota ar Goda rakstu un prēmiju.

Mūsu kinoamatieru studija «Kristīns» par 1988. gada veikumu atzīta par otro labāko republikā. Saņēms diploms Arod biedrības rūpnīcas komiteja sirsnīgi sveic visus studijas dalībniekus!

Sakarā ar r/a «Latvijas gāze» mācību kombināta izsaukumu un patreizejo ražošanas nepieciešamību uz kursiem apgūt gāzes saimniecības ekspluatācijas drošības devies galvenais enerģētiskais Jānis Pētermanis.

Sakarā ar aktīvu līdzdalību tautas skaitīšanā 11 mūsu darbiniekiem piešķirta prēmija.

1. cehā otrdien tika apturēta 3. vannas krāns. Notiks kārtējais plānotais kapitālais remonts.

Ērtai braukšanai

Arī daudzi mūsu rūpnīcas ļaudis ir zvanījuši uz 12. AK pasažieru pārvadājumu daļu, lai izteiktu savus ierosinājumus, pretenzijas, atzīnību, — ko nu kurs, — par gaidāmajām izmaiņām pilsētas autobusu maršrutos.

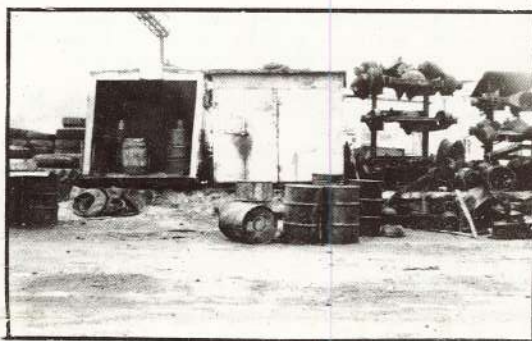
Pasažieru pārvadājumu daļas priekšnieks Ints Savielis un sarakstu inženiere Ilona Kirse pagājušajā nedēļā ieradās rūpnīcā, lai kopīgi ar mūsu cehu un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem pārunātu visoptimālākos variantus strādātāju un visas pilsētas iedzīvotāju ērtai braukšanai.

Tiek domāts ne tikai par mūsu interesēm, I. Savielis pastāstīja arī par citu uzņēmumu, dzelzceļa stacijas un autoostas pasažieru, poliklinikas pacientu un pilsētas iedzīvotāju vēlmēm. Piemēram, iespējams, ka 1., 3., 7., 10. maršruts kursēs kā līdz šim, — gar ZET pa Komjāniešu, Liepu, Padomju ielu, 1., 5. un 5.a maršruts kursēs no Oktobra ielas pa Valkas ielu gar Viesturskolu. Bet 6. maršruts no stacijas uz slimnīcu kursēs ik pa 10 minūtēm.

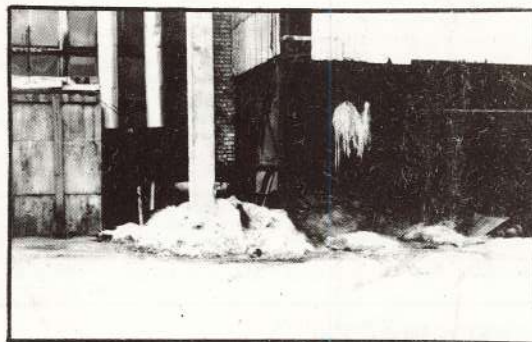
Pasažieru pārvadājumu daļas darbinieki galīgo saraksta variantu vēl nav noteikuši. Viņi vēlas iespēju robežās apmierināt visus saņemtos ierosinājumus.

Mēs un apkārtnē vide

Ekoloģisko pasākumu plāna izpilde

Apkārtnes vides aizsardzības plānā paredzētais pasākums par atstrādāto naftas produktu novietnes labiekārtošanu nav izpildīts. Izpildes termiņš — šā gada 1. aprīlis. Varbūt šis datums nav ņemts nopietni?

Nav novērsta eļļotāja nokļūšana lietus kanalizācijā pie 2. ceha.

Joprojām nav novērsta lietus ūdens sakrāšanās transporta ceha mašīnu novietnes laukumā, — tas noved pie naftas produktu saturošu ūdeņu nokļūšanas strautā un tālāk Gaujā. Šī jautājuma atrisināšanas termiņš — 10. aprīlis. Kamēr vieni domā, citi — tikai gandrē.

ANDA KĀMIŅA foto

Būt saimniekiem rūpnīcā, ticēt saviem spēkiem

«VALMIERAS ĶĪMIKIS» ne reizi vien jau rakstīts par 2. ceha darbu un problēmām. Un 30. marta numurā atkal lika skarti ekoloģijas jautājumi, kas saistīti ar eļļotāja savākšanu, kas, manuprāt, pašlaik tiek savākts labi ja 20 procentu apmērā no tā daudzuma, kuru varētu savākt. Bet cik daudz nesavākta kvalitatīva eļļotāja tiek ievadīts cehā kanalizācijā un nonāk rūpnīcas attīrīšanas ietaisēs? Pēc maniem pašiem pētījumiem — ne mazāk kā 1300 tonnas gadā, bet naudas izteiksmē šis eļļotāja daudzums (rēķinot 8 kapeikas litrā) sastāds ne mazāk kā 100 000 rubļu tiešo zaudējumu, kas ietilpst produkcijas pašizmaksā pēc rezultātā rādītājiem. Bet man pats interesantākais šajā un citos bezsaimnieciskuma gadījumos ir tas, ka tādā režīmā 2. cehs strādā kopš palaišanas dienas. Cik man zināms, ceha gandrīz vienmēr ir pilns komplekts palīdzinātņu un to vadošo darbinieku, bet rodas iespaidi, ka viss atstāts pašplūsmā. Izbrīnu rada (ne vārdos, protams, bet darbos) šo dienestu pilnīgā vienaldzība pret ekoloģijas, kā arī resursu un izejvielu ekonomijas problēmām, pret strādnieku vajadzībām. Tas ir, izņemot gadījumus, kad jautājumus var atrisināt, nepieciešoties no ērta krēsla ar pildspalvu rokā un uz papīra lapiņas. Tāds atrisinājums parasti ir atbilde uz kritiku strādnieku sapulcēs un izpaužas kā kārtējais sitiens pa kabatu strādniekiem.

AR KATRU GADU aizvien pārliecinotāk skan slēdziens par to, ka cehā ir novecojusies iekārta, un mūs cenšas pārliecināt, ka tie nekā nav izdarāms. Tiešām, iekārta ir veca, strādā uz robežas un tādēļ, lai turētos kaut vai patreizejo ražošanas līmenī, nepieciešams uzlabot remontu kvalitāti, nodrošināt ar rezerves daļām nepieciešamajā daudzumā, regulēt uzliamos aparatūras stingrā saskaņā ar ražošanas tehnoloģijas prasībām. Izremontēts agregāts jānodod remontu brigādei, pēc maniem uzskatiem, nevis meistāra palīgam, kā tas tiek darīts patlaban, bet gan tieši operatoram, kam ar to jāstrādā. Pie mums gan iznāk tā: remontē viens, pieņem otrs, bet jāstrādā un plāns jāpilda tresējam. Pie tā visi sen pieraduši. Zaudējumi, ko rada šāda prakse, tiek uzskatīti par normu, un tos arī neviens neuzskaita tādēļ, ka plānu (kas ir vienīgais un galvenais ceha rādītājs) izpildīs operatori, kuri vēlas nopelnīt un nopelna, pārkaļķojot drošības tehniku, tehnoloģiju un visu citu.

MĪNESU VEL VIENU piemēru no mūsu ceha dzīves. Vel aizvadītā gada pavasarī es piedāvāju ceha priekšniekam ļoti vienkāršu stikla kausējamā trauka uzstādīšanas metodi. Šajā papīrā nav nekā sarežģīta, lai to īstenotu, nav nepieciešami nekādi materiāli, un divu atslēdznieku trīs mēnešu darbs ļautu ceham periodā, kāds pagājis kopš sarunas, iekonomēt ne mazāk kā 50 tonnu produkcijas. Bet mans priekšlikums jau pēc nedēļas bija aizmirsts, es domāju, tā vienkārša iemesta dēļ, ka 2. ceham 50 tonnas produkcijas — pilsens gada apjoma ražošanas jūrā. Bet mums visiem var būt interesanta šo 50 tonnu materiālietilpība un energoietilpība:

○ tās ir 65 tonnas lodīšu un 32,5 tonnas petrolejas to izgatavošanai;
○ tās ir apmēram 400 tūkstoši kilovatstundu elektroenerģijas diegā izgatavošanai;

○ tās ir arī saspēstais gaiss, arī eļļotājs, arī zaudētais darba laiks un nesagēnta alga.

Visu to nav grūti aprēķināt, ja zināmas patērētāja normas šajos rādītājos uz produkcijas vienību.

Cik gan vērti pēc tā ir dažādu rangu vadītāju vārdi, adresēti strādniekiem par to, ka labāk, vairāk un kvalitatīvāk jāstrādā, kad šie paši strādnieki redz šādu savu vadītāju attieksmi pret pienākumiem?

KUR TAD IR visu mūsu nelaimīgu cēlonis? Kāpēc mēs nevaram izķepuroties no stagnācijas mūsu ražošanā? Kur ir mūsu inženieri, kuri strādā no pirmās dienas un jaunie speciālisti, kuri atnāk uz rūpnīcu ar pienācīgu zināšanu bagāžu? Kāpēc viņi nepiemēro savu pieredzi, savas zināšanas un kur ir viņu radošais potenciāls un vēlēšanās strādāt? Acimredzot nav tā visa šīs kategorijas strādājošo zemas darba apmaksas dēļ. Ja rūpnīcā varētu regulēt ITD darba apmaksu saskaņā ar viņu lietiskajām īpašībām, tad daudzi mūsu neatrisinātie jautājumi sen jau būtu nopēti no dienas kārtības. Iespējams, būtu atrisināta arī «lieko» cilvēku problēma, kuri, aizņemdami krēslu, dod maz labuma un bez tā vēl sadrumstalo arī rūpnīcas algas fondu.

ĻOTI DAUDZ cerību tika saistīts ar saimniecisko aprēķinu, kas bija jāveic rūpnīcā. Bet es domāju, ka rūpnīcas vispārējais saimnieciskais aprēķins neatrisinās cehu sasāpējās problēmas. Pēc maniem uzskatiem, mūsu rūpnīcā lielu efektu varētu dot starpcehu saimnieciskais aprēķins, lieviešot aprēķinus starpcehiem par produkciju, izejvielām, pakalpojumiem. Katram ceha priekšniekam būtu iespēja produkcijas pašizmaksas robežās, ko paredzētu mēneša plāns, iepirkt izejvielas, materiālus, apmaksāt elektroenerģijas patēriņu, pārdot savu produkciju citiem cehiem, maksāt ar čekiem vai citu rublim vienlīdzīgu naudas vērtību, kam būtu noiets tikai rūpnīcas iekšējā saskaņā. Mēneša beigās daļa šo līdzekļu varētu tikt realizēta algas veidā, bet līdzekļi, kas paliktu pāri ekonomiskās un saprātīgās saimnieciskās apstākļos, varētu tikt realizēti naudas veidā kā piemaksa pie ceha algas fonda. Tādas piemaksas eksistence palīdzētu stimulēt iniciatīvas bagātu un strādātgrībošu inženieru un strādnieku darbu. Bet ar papildus fonda sadalīšanu nodarboties cehu darba kolektīva padomes, tādā veidā izslēdzot šī jautājuma kabinetisko risināšanu.

PROTAMS, man nav ekonomista izglītības, un es nevaru apgalvot, ka manis piedāvātais variants ir gatavs modelis, kas dos panākumus, piekrišanu, ka, iespējams, sēžos «ne savās kamanās». Bet droši vien ir pienācis laiks padomēt par mūsu kopīgo nākotni un, kas mums galvenais, sajūst sevi kā saimniekiem, noticēt saviem spēkiem.

SERGEJS VOLKOVS,
2. ceha operators

Nākamajā ceturtdienā pulksten 15 4. ceha iekšējā zālē notiks LTF rūpnīcas nodaļas PILNSAPULCE. Pilnsapulces darba kārtība bus divi jautājumi. Pirmais: Republikas

saimnieciskā aprēķina pamatprincipu (projekta) izskatīšana. Lai mēs visi varētu aktīvi un lietpratīgi iesaistīties projekta apspriešanā, lūdz iepazīstīties ar laikraksta «Cīņa» 15. marta numurā publicētajiem materiāliem.

Otrais: piedalīšanās Latvijas saimnieciskās aprēķina pamatprincipu (projekta) izskatīšanā. Lūdz ierodīties uz pilnsapulci ar pārdomātiem priekšlikumiem, ko darīt mums rūpnīcā, ap to, pie tās, ko stādīt, ko uzart, ko nojaukt, lai sakopta neparabozētos tikai ar logu mazgāšanu.

VARBŪT JUMS NEPATĪK MŪSU TEIKTAIS...

Daudzus mūsu strādājošos patiesi iepriecina Tamāras Skrinas materiāli divos iepriekšējos «Valmieras Kīmiķa» numuros. Par to, ka beidzot sākam atklāti runāt par saviem trūkumiem, ka rodas ticība kolektīva spēkam un apziņai par saimnieku. Katram ir jāraugās uz savu rūpnīcu kā saimniekam un jādomā, kā labāk un ekonomiskāk organizēt mūsu darbu.

Arī mēs savā 2. ceha 4. maiņā ne vienu reizi vien esam domājuši un spriedīši, kā novērst esošās nepilnības un trūkumus. Jo īpaši tie, kuri nostrādājuši ne pāri par 20 gadiem, redzīgi saskata iespējas uzlabot darba organizāciju, izbrīvēt cilvēkus, līdz ar to, — iegūt rezerves darba algas fondam.

Mēs nepretendējam uz pa-

tiesību pēdējā instance. Iespējams, ka kaut ko nesaprotam. Bet tālāk teiktais ir mūsu pārlicēba un mēģinājuma saasināt rūpnīcas kolektīva uzmanību darba organizācijai mūsu cehā.

Maņas pārstāvji bija rūpnīcas kadru daļā un interesējās, kādus priekšlikumus strādājošo štata samazināšanai iesniegusi mūsu ceha vadība. Izrādās, — nevienu. Strādnieki jau daudzus gadus savas sapulcēs ir izteikuši domas par to, bez kuriem cilvēkiem mēs cehā varētu iztikt. Bet tie, — neviena priekšlikuma...

Nu tad mēs uzskatām par savu strādnieka pienākumu atklāti izteikt savas domas presē. Neraugoties uz to, ka elektrokrāšņu nodaļas priekšniece Elza Pakalne mums ir skaidrojusi, ka štatu saraksts

paredz šis, pēc mūsu domām, «liekās» personas. Bet vai tad mēs paši neesam saimnieki un noteicēji par savu maku?

Tātad, pirmkārt. Pēdējā sapulcē tika minēts, ka vajadzēs strādāt ar to darba spēku, kas mums ir. Cilvēki ir jānotur savās darba vietās. Tad kāpēc katrā maiņā ir vajadzīgs ražošanas instruktors? Viņam jāpārrauga jaunie operatori. Iesnība aina ir tāda, ka jaunatnācēju nodod apmācībā kādam no pieredzējušajiem operatoriem. Instrukcija paredz 6 mēnešu apmācības laiku. Bet, ja cilvēks kaut cik jau ir apvērtis darba jēgu un drūsinājies šķiedras vilkšanā, tad viņu liek uz zonas. Un bieži ir tā, ka šis jaunizcēptais operators mokās savā patstāvībā, pēc

gam tas darbs jau ir līdz kaklam un viņš bieži vien paceļ cepuri un aiziet. Mēs sakām instruktoram, lai palīdz cilvēkam, bet šī «štata vienība» viņam vajadzīgo uzmanību bieži vien nepiever. «Lai pats tiek galā. Lai mācās.» Esam noverojuši, kādus pienākumus veic instruktors. Izdala piena talonus, nakts ēdināšanas talonus, vienu reizi mēnesī — rozā papīra pakas vai ruļļus. Palīdz izvest rupju šķiedru. Mūsaprāt, to var izdarīt meistras palīgi, bet talonus izdalīt — maņas priekšnieks vai tehnologs. Viņiem par to — pielikt 10–20 rubļu pie algas. Kas attiecas par spēctēriem, — lai katrs pasaka savus izmērus maņas priekšniekam, un pēc viņa pieprasījuma noliktavai operatori palīdz varētu saņemt tēru noliktavu. Agrāk izbrāķēto produkciju no spoles nogrieza paši operatori, tagad to dara

ražošanas apmācības instruktors un tehnologs. Šajā darbā viņas ir ļoti ieinteresētas, jo par to maksā klāt. Tāpēc šīs amatpersonas dažreiz maņas laikā pat grūti atrast.

Otrkārt, maņas remontatīslīdznieks. Viņš kontrolē ventilācijas sistēmu, tā slikti darbojas, un mēs brīžiem smokam vai nost. Ja konveijeram, pa kuru virzās kaseīte, iziet no ierindas kāds posms, viņš to remontē kopā ar meistras palīgiem. Un vēl daži pienākumi. Reizēm paviet mēnisi, konveijers iet kā pulkstenis, un roka tam nav jāpieliek. Arī šis cilvēks nav noslogots darbā. Lielāko tiesu viņš ir vērojājis meistras palīgu intensīvajos šaha mačos. Ja viņa nav darbā, — viņa trūkumu neizjūtam. Par viņa pienākumiem arī varētu kādiem meistras palīgiem piemaksāt.

Treškārt, regulēšanas pulsta operators. Ja viņš pildītu sa-

vus pienākumus un elastīgi regulētu krāšņu režīmu, lai noturētu diegu tekā, varbūt viņš būtu vajadzīgs. Mēs, operatori, katrs savu krāšni ļoti pazīstam, visus tās sliktus un niķus zinām. Nakts un pēcpusdienas maņas mēs tāpat ejam pulstī iekšā un regulējam paši, jo pulsta operatori bieži ļoti vai staigā apkārt. Darbs taču mums praktiski nesākas noteiktajā stundā, mums ir arī iepriekšējs sagatavošanās laiks, kuru vajadzētu ievērot arī pulsta operatoram. Bet viņš atnāk uz darbu, kad krāšņu jau paši esam ievadījuši režīmā.

Jā tās stāvoklis ir katrā no piecām maņām, tad, pareizinot 3 ar 5, iznāk 15 cilvēki, kuru pienākumus par atbilstīgu samaksu varētu apvienot citi.

Iespējams, ka daudziem nepatīk tas, ko esam pateikuši. Bet tā nu mēs domājam.

Nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas ceha 4. maiņas 42 operatoru paraksti

Marts — septembris. Rūpnīcas spartakiāde

Vērtēšana. Godalgas.

Rūpnīcas 1989. gada spartakiādes kopvērtējumā no 14 sporta veidiem katrai komandai — dalībnieci ieskaitē tiks vērtēti tie 8 sporta veidi, kuros iegūti visaugstākie rezultāti.

Par 1. vietu komanda saņems 30 punktus, par 2. vietu — 28 punktus, par 3. vietu — 26 punktus. Bet katru nākošo iegūto vietu šķirs tikai viena punkta starpība: 4. vietai — 24 punkti, 5. vietai — 23 punkti, 6. vietai — 22 punkti un tā tālāk.

Ja vairākas komandas rezultātā ieguvušas vienādu punktu skaitu, tad augstāka vieta tiks piešķirta tai komandai, kura piedalījies salīdzinoši vairāk sporta veidos; ja arī tad punktu skaits būs vienāds, — rezultātu noteiks fakts, kurai komandai augstāks vietu skaits sporta veidos. Bet, ja arī vēl tad punktu skaits izrādīsies vienāds, galīgo rezultātu noteiks tas, kurai komandai būs augstāka vieta vieglatlētikā.

Komandu vērtējums notiks septembrī. Kas gaida uzvarētājus? Pirmās vietas ieguvēji dosies triju dienu ekskursijā, otrās vietas ieguvēji — divu, bet trešās — vienas dienas ekskursijā.

IVARS SILIŅŠ

Spartakiādes garu nosaka arī līdzjutēji

No 31. marta līdz 2. aprīlim 4. vidusskolas sporta zālē notika rūpnīcas spartakiādes sacensības volejbolā.

Par sacensību raitu norisi rūpnīcās galvenais tiesnesis Ivars Poliš. Trijās dienās tika izspēlēti 20 spēles. Pirmās apakšgrupas spēcīgākās izrādījās 2. ceha 5. maņas un 4. ceha 2. maņas komandas. No otras apakšgrupas finālā iekļuva 4. ceha dienas maņas un 17. ceha volejbolisti.

Tālāk par 5.—6. vietu cīnījās 2. ceha 4. maņas un 4. ceha 1. maņas komandas, bet 7.—8. vietu dalīs 18.

cehu un administrācijas komandas. 9.—10. vietu dalīs 2. ceha dienas maņas un 2. ceha 3. maņas komandas.

Fināls paredzēts 7. un 8. aprīlī 4. vidusskolas sporta zālē, kur komandām kopumā būs jāizspēlē 12 spēles. 8. aprīlī pirms viru komandu spēlēm notiks sieviešu komandu spēles.

Iepriekš minēto spēļu laikā savām komandām aktīvi palīdzēja līdzjutēji. Aicinu tikpat aktīvi arī finālspeles līdzjutējus atbalstīt savu cehu un maņu komandas.

ZAIGA VIATERE

Sievietēm, bet varbūt ne tikai viņām

Rūpnīcas kopmitnē nodibināts rokdarbu pulciņš. Pulciņā pieņem jaunus dalībniekus. Aicinām pieteikties arī tos, kas izteikuši vēlēšanos nodarboties mājturības pulciņā (rokdarbi taču arī pieder pie mājturības).

Ar ko nodarbojamies? Ar visiem rokdarbiem (izņemot aušanu) un pašreiz bez adīšanas, tamborēšanas vienlaicīgi gatavojam sev mūsu novada tautastērpus. Tautastērps būs nepieciešams, lai varētu piedalīties 1990. gada Dziesmu svētkos un tradīciju svētkos. Krāsojam arī dzijas augu krāsveidus. Savu veikumu rādīsim izstādēs.

Pulciņā var pieteikties arī tie, kuriem nav nekādu priekšzināšanu, tos apmācīsim. Mūsu pulciņa vadītāja Rīgas lietisības mākslas vidusskolas rokdarbu nodaļas absolvente Velta Rone.

Uzaicinām (un te noteikti var piedalīties arī vīrieši) palīdzēt mums izdomāt pulciņa nosaukumu. Pirmais, kas to atsūtīs uz mūsu kopmitnē, saņems pārsteiguma balvu.

Mūsu adrese: Revolūcijas ielā 20a, 111. istaba. Rokdarbu pulciņam. Turpat pieņemam arī jaunus dalībniekus ceturtdienās pl. 19.00.

Tuvākas ziņas pa telefonu: ceturtdienās pl. 19.00 — 35988 (pulciņa istaba), telefons Veltai Ronei 35738 (mājas), 29783 (darbā), darbdienās varat zvanīt no pl. 10.00 līdz 16.00 35458 (Miliņa Enne).

Personiski varat pieteikties mūsu rūpnīcas dzīvokļu ekspluatācijas iecirknī Revolūcijas ielā 20a, 102. istabā, telefons 35643.

MILLIJA ENNE, rokdarbu pulciņa dalībniece

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību maņas meistaram Vasiļijam Umnovam sakarā ar mātes nāvi.

18. ceha kolektīvs

Skumju brīdī esam kopā ar Vasiļiju un Lavrentiju Voronoviem, māti zaudējuši.

12. ceha kolektīvs

KAS JAUNS PIE KONTROLIERIEM?

Mūsu korespondents aizvadītā nedēļā tikās ar mūsu rūpnīcas ārpusresoru apsardzes daļas pirmās atsevišķās komandas priekšnieku **MAR-TJANU UGAROVU** un lūdza atbildēt uz vairākiem jautājumiem.

— Sakiet, kā kopumā jums klājas rūpnīcā, kas jauns pie kontrolieriem un caurlaižu kontroles punktos?

— Dzīvojam slikti. Paši redzat, ka jaunu caurlaižu telpu mēs tā arī sagaidījuši neesam. Visus iepriekšējos gadus vadītāji mums solīja to uzcelt. Arī šķiņi es redzēju — uz papīra skaisti. Bet kāda jēga? Direktora vietnieks komercjautājumos **Aldis Rudzītis** solīja, ka līdzko atbrīvosies strādnieki no atbildīgākajiem iecirkņiem, tā tūlīt ķersies pie caurlaidēs. Kad tas būs? Esmu jau visas cerības zaudējis. Pa šo laiku gan mums nomainīja durvis, bet tās briesmīgi klauz, strādāt nav iespējams, kontrolieriem sāk garva.

Caurvēji kā bijuši, tā ir. Normālas iespējas pārbaudīt caur caurlaidi ejošos cilvēkus arī nav. Ļoti bieži caurlaidē sastopas divas plūsmas: no rūpnīcas ejošie un uz rūpnīcu nākošie. Un šajā momentā strādāt kontrolieriem ir ļoti grūti. Pie mums taču, kā jūs zināt, galvenokārt strādā sievietes. Dienakts dežūras laikā viņām vajadzētu pāris stundas atpūsties, bet nav jās. Saskaņā ar instrukciju pārbaudēt mums jābūt divām istabām: atsevišķi sievietēm un vīriešiem. To arī nav.

— Ja, tādi mums ir, kā jebkurā citā kolektīvā. Sie cilvēki strādā daudzus gadus. Un ar pienākumiem tiek galā pēc labākās sirdsapziņas. 2. caurlaidēs punktā strādā **Meta Riba** — viņa jau vairāk nekā 20 gadus ir mūsu kolektīvā. Kopš 1966. gada strādā kontroliere **Marija Volkova**. Kopš 1970. gada teicami strādā mana vietniece **Raisa Tenrentjeva**. Jau ilgus gadus godīgi un apzinīgi savus pienākumus pilda kontrolieres **Rudite Gruntmane, Raisa Aleksejeva**.

— Beidzies gada pirmais ceturksnis. Vai šai laikā bijuši daudzi pārkāpumi?

— 1989. gada 3. mēnešos par sīkām zādzībām aizturēti 13 cilvēki. Izņemtas un atgrieztas noliktavā materiālas vērtības par 380 rubļiem. 17 gadījumos atklātas materiālas vērtības, sagatavotas iznešanai vai izvešanai, par 485 rubļiem 38 kaņepiņām, viss atgriezts noliktavā.

— 1989. gada 3. mēnešos par sīkām zādzībām aizturēti 13 cilvēki. Izņemtas un atgrieztas noliktavā materiālas vērtības par 380 rubļiem. 17 gadījumos atklātas materiālas vērtības, sagatavotas iznešanai vai izvešanai, par 485 rubļiem 38 kaņepiņām, viss atgriezts noliktavā.

— Beidzies gada pirmais ceturksnis. Vai šai laikā bijuši daudzi pārkāpumi?

— 1989. gada 3. mēnešos par sīkām zādzībām aizturēti 13 cilvēki. Izņemtas un atgrieztas noliktavā materiālas vērtības par 380 rubļiem. 17 gadījumos atklātas materiālas vērtības, sagatavotas iznešanai vai izvešanai, par 485 rubļiem 38 kaņepiņām, viss atgriezts noliktavā.

INFORMĀCIJA

13. aprīlī pl. 17.30 Lauktechnikas zālē notiks garāžu kooperatīva Nr. 15 «Misas» biedru pārrēģistrēšanas sapulce. Ierašanās obligāta!

Valde

11. aprīlī pulksten 14 LKP Valmieras RK zālē notiks propagandistiskie semināri (LKP CK 1959. g. jūlija plēnuma materiāli).

18. cehs piedāvā asenizācijas mašīnu (aku izsūkņšanai un tml.) sadzīves pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem. Pēc izziņām griezties pa tel. 234, 322, 21086 (18. cehā).

Poliklinika atgādina, ka 4. aprīlī sākas profilaktiskās apskates. Tās turpināsies aprīlī un maijā katru trešdienu un piektdienu no pulksten 8 līdz 12. Laboratorijas darba laiks — no pulksten 8 līdz 10.

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Ko redzējam čekas pagrabos

Kā atceras daļa mūsu rūpnīcas cilvēku, janvāri pie mums viesojās Valsts drošības komitejas Valmieras rajona nodaļas darbinieki. Un pēc tikšanās uzaicināja viesoties pie sevis. Tad nu arī grupiņa interešu turētāji mēnesi un populāri iestādīti.

— Jūs esat pirmie no visiem, kuri solījūsies un tomēr atnākuši, — teica priekšnieks **Vitālijs Pudulis**.

Jāsaka no savas puses, ka ciemiņi te tiešām tiek gaidīti, lai uz vietas izskaidrotu sava darba nianses, gluži vienkārši — parunātos.

Sava sarunā mēs skārām jautājumu gan par vēlēšanām, gan neformālo kustību darbību. Piemēram, komitejas darbinieki domā, ka tie jautājumi, kas saistīti ar ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcas jaunā ceha celtniecību un visa kompleksa ražotni nākotnē, pamatā jāizlemj

speciālistiem, nevis, balstoties uz sabiedrības daļas emocijām.

Pēc pusotru stundu ilgās sarunas darbinieki mums viesmīlīgi parādīja savu jauno namu.

— Nekā tāda jau mums te nav, — sacīja **Vitālijs Pudulis**, — paši redzat. Celtniecība arī veikta atbilstoši «mūsdienīgu prasībām» — paskatieties, jūms tek... Lūk, šeit, pagrabstāvā, mums ir garāža, ne-liela treniņu zāle. To vēl domājam iekārtot. Kas netic — sakiet, lai nāc un skatās savam acim.

Tikšanās nobeigumā bijām patiesi gandarīti par sarunu, pateicāmies iestādes saimniekiem par viesmīlību, atsaucību. Un vienlaikus bijām patiesi izbrīnīti, ka esam pirmie viesi, jo visās uzstāšanās reizēs interešenti tika aicināti. Nu tad kā pirmie no savas puses varam ieteikt: aizejiet!

INESE VINKLERE